

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,

145

τόδ' ἐνεξόμενοι στέγος ἀρχαῖον,

φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον

θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,

πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης, βασιλεὺς

Δαρειογενῆς,

150

τὸ πατρώνυμον ὃν γένος ἡμέτερον;

πότερον τόξον όνμα τὸ νικῶν,

ἢ δορυκράνου

λόγχης ἵσχυς οενδάτηκεν;

ἀλλ' ἥδε θεῶν ἵσον ὄφθαλμοῖς

φάος ὁρμάται, μήτηρ βασιλέως,

155

145. ἀλλ' ἔγετ' ὦ Πέρσαι Rob. ἀλλ' ἔγετε M. 2. Viteb.

Versus disposui ad mentem Hermanni, quem vide ad Aristoph. Nub. 1012.

148. προσήκοι M. 1. Colb. 2.

150. Vulgo ita dividuntur hi versus, Δαρειογενῆς, τὸ πατρώνυμον = Γένος ἡμέτερον. Vide supra vv. 5. 6.

151. πατρώνυμον γένος omnes, quod a nemine explicatum fuit; πατρώνυμον autem pro πατρωνυμικὸν, vel πατρώνυμον, barbarum est. Schutzius suspicatur veram lectionem esse, Δαρειογενῆς, γένος ἡμέτερον, vocabulum vero πατρώνυμον ex Grammatico provenisse, monente Δαρειογενῆς patronymicum esse. Quae conjectura, praeter alia incommoda, etiam hoc laborat, quod Δαρειογενῆς non est nomen patronymicum, proprie sic dictum. MS. Mosq. exhibet πατρώνυμον, quare dedi ex meo, τὸ πατρώνυμον ὃν. Sed quum in hujusmodi locis hariolari liceat, pene suspicor genuinam lectionem hujusmodi esse, τό τε Περσόνομον γένος ἡμέτερον. Infra 915. Ὁτοτοῦ βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθᾶς, Καὶ Περσονόμον τιμῆς μεγάλης. Eodem fere modo regem et exercitum conjungit v. 8. Ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ Καὶ πολυχρόνου στρατιᾶς ἥδη κ. τ. λ. [Nescio an satis caute dixerim. ἐπωνύμιον occurrerit Herodot. II. 112. Ex Addendis.]

Ibid. ἡμέτερον edd.

152. πρότερον Rob. Dein όνμα Ald.

153. δορυκράνου Turn. et recentiores.

155. ἵσον Ald. Rob. Cum genitivo haud construitur, quod 14 putavit Scholiasta; quare olim conjecti, θεοῖς ἵσον ὄφθαλμῶν φάος. Sed commode interpretatur Schutzius φάος, ἵσον ὄφθαλμοῖς θεῶν. ut nihil temere mutem.

156. φῶς Ald. Barocc.

B